

VÝKLADOVÉ STANOVISKO

k § 15, 16 a 19 vyhlášky č. 196/2001 Sb., o odměnách a náhradách notářů a správců dědictví, ve znění pozdějších předpisů:

Odměna Notářské komory České republiky (dále jen „Komora“) za sdělení notáři - soudnímu komisaři, zda je či není evidována závěť nebo za sdělení, zda je či není evidována listina o správě dědictví (dále jen „lustrace“), stanovená v § 17 předpisu Komory, kterým se stanoví postup při vedení, správě a provozu Centrální evidence závětí, činí 50 Kč s připočtením příslušné částky tvořící daň z přidané hodnoty. Tuto celkovou částku Komora účtuje notáři – soudnímu komisaři, který je povinen ji zaplatit. Podle § 19 ve spojení s § 16 vyhlášky č. 196/2001 Sb., o odměnách a náhradách notářů a správců dědictví, ve znění pozdějších předpisů, tvoří hotové výdaje notáře v řízení o dědictví mimo jiné i náklady spojené se získáním dat z centrálních informačních systémů. V řízení o dědictví je tedy odměna Komory včetně daně přidané hodnoty hotovým výdajem soudního komisaře a tento hotový výdaj je nákladem řízení ve smyslu § 137 odst. 1 občanského soudního řádu. Ustanovení § 15 odst. 1 vyhlášky vyjadřuje pouze skutečnost, že notáři nenáleží za lustraci odměna, což však neznamená, že nemá právo na náhradu hotových výdajů s tím spojených.

V Praze dne 16.11.2005